

ಕುಣಾಲ ಅಂದರೆ ಚಂದದ ಕ್ಷೇತ್ರೋ ಹಕ್ಕಿಯೂ ಹೌದಂತೆ... ನಾನ್ನ ಮುಚ್ಚೋದಿಕ್ಕೆ ಎಮ್ಮೋ ವೊದರೇ, ಅಮ್ಮ ಈ ಹೆಸರು ನಿರ್ಧರಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು—ಮಾಗ ಹುಟ್ಟಿತಾನೆ ಅನ್ನೋ ಭರವಸೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನು! ಹಾಗಾಗಿ ತನಿಷ್ಟುದ ಹೆಸರಿನ ಲಿಂಗ ಬಡಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು!” ಅಂತಂದು ನಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಚಂದದ ಮೋರೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಂದ ಕಟ್ಟಿವ ಹಾಗೆ, ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇಳಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ‘ನಾನು ನನ್ನ ಅಮೃತ ಮೇರೆಗೆ ಉಂಟಾದವಳು. ಅವಳಿಲ್ಲದೆ ನಾನೇನೂ ಅಲ್ಲ...’ ಬಲು ತಾದಾತ್ಕಾಂದ ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಅಮೃತ ಕುರಿತಾಡುವಳು. ಮೈ ಮಾಮ್ ಈಸ್ ದಿಸ್... ಮೈ ಮಾಮ್ ಈಸ್ ದಟ್...’

‘ಗ್ರಂ... ಗಾಡಾ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತದಿರೇ ಇಲ್ಲವೇ?— ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇ!

ಈ ಕುಣಾಲಿ, ಕೆಲಕಾಲ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಿಳ್ಳಣಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿ... ‘ಪಟ್ಟಿಕೆ ರಿಲೇಶನ್ಸ್’ನ ಕೆಲಸ. ಮಾಸ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತತ್ಕೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಕ್ಷಯಂಟೋವೆನ ಶಿಫಾರಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ಆಫೀಸು ಹೊಕ್ಕಿವಳು, ಏರಡು ವರ್ವಾಗಳ ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನೆಂದು ‘ಬಾಂಡ್’ ಕೂಡ ಬರೆದುಹೊಳ್ಳಿದ್ದಳು. ಸುರಸುರುವಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೆಸ್ಸೇ ಇಂದಿತು. ದಿನಗಳಿಂದ ಚೂರು ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಹೋಯಿತು ಮಂತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಉಗುಳು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಥೈಟ್ ಹಾಗೇ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲವಳಾದರೂ, ಮತ್ತು ಇದೇ ವಾಕ್ಕುತುರತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಎಂಥಾದೇ ಸಸ್ಯವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಳಾದರೂ— ಮೇஜಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಪ್ಪುಕ್ಕೆ. ಡೆಸ್ಕ್‌ವರ್ಕ್... ಕಂಪ್ಯೂಟರ್... ಇ—ಮೇಲು... ಇತ್ತಾದಿ ಸಂಪರ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಮೋಸ್‌ವಾಗಿದ್ದಳು. ಅಥವಾ, ಮೋಸ್‌ವೇ ತಾನಾಗಿದ್ದಳು. ವ್ಯಾಕರಣವಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಸೈಲಿಂಗು. ಒಂದೇ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಏರಡು ಪದಗಳಿಳ್ಳಲ್ಲ, ಯಾವುದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪಂಕ್ತುವಿವನ್ನೋ ಆ ದೇವರಿಗ್ರ್ ಶ್ರೀತಿ. ಅಲ್ಲಾಧರ್ ಪೂಣಿ ವಿರಾಮಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ, ಸೆಮಿಕಾಲೊನ್ ಕಾಮಾ ಬಿಳಿಕ್ ಸೈಲೆ ಬಿಡಬೆಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಯಿತ್ಯಾ ಇಲ್ಲ... ಹೋಗಲಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸ್ವಯಂ ಕೊಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯಾಳೇ? ಉಹ್ಹಾಂ... ಅದೂ ಇಲ್ಲ! ಸಾಲು ಸಾಲನ್ನು, ಪದ ಪದವನ್ನು... ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕಾರಾಕ್ಕರವನ್ನೂ ತಿದ್ದುವುದಾಗುವುದು. ಸಾಕು ಸಾಕೆನಿ ಹೋಗುವುದು! ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರಫೇನು ಕಡಿಮೆ ದುಡ್ಡೆ? ಧತ್ತ್ಯಾ... ಬೇಜಾರಾಗುವುದು. ಇನ್ನು, ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಸುಸೂತ್ತವೇ? ಕಾಗದಪತ್ರಗಳ ಮೇಂಬೆನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪೇ ಸವಕಲು... ಬೇಕೆನಿಸುವಾಗ ಬೇಕಾದರೇ ಕ್ಯುಗೊದಗುವುದಿಲ್ಲ! ದಿನವೂ ಹೈಲುಗಳನ್ನು ಇಡಿ ಇಡಿ ಕಿತ್ತು ಗುರಾಡುವುದಾಗುವುದು... ಥೈ!

ಇಂದಿದ್ದು, ನನ್ನ ಕ್ಷಯಂಟುಗಳೆಲ್ಲ ಕುಣಾಲಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದು ಹೌದು. ಅವಳ ರೂಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾತ್ರಾಗಾರಿಕೆಗೆ... ‘ಶಿ ಈಸ್ ಇಂಟೆನ್ಸ್ ಸಾಟ್‌ಎ, ಅಭಿಹಿತಾ... ಎಲ್ಲಿಂದ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಏನು ಮೋಡಿಯೋ ಕಾಂಕೆ, ಕಂಡಾಪಟ್ಟಿ ಹೋಗಳುವರು. ‘ಹೌದು ಹೌದು... ನೋಪೋಕೆ ಚೆನ್ನಾರೋವಾಗ ಉಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಗೌಣ’ ಎಂದು ನನ್ನನಗೇ ಹೋಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಇವೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಏರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಕುಣಾಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಅಡಾವುಡಿಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡೆ... ಒಂದು, ನನ್ನೊಬ್ಬ ಬಲು ಮುಖ್ಯ ಕ್ಷಯಂಟನ ಶಿಫಾರಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ; ಏರಡು, ‘ಬಾಂಡ್’ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ.